

важнитѣ срѣдища на старитѣ култури, които дотогава бѣха твърде мжно достъпни за насъ. Между многото интересни мѣста и паметници, при една отъ тия екскурзии посетихме и пирамидитѣ при Гизе.

Отиването до тѣхъ днесъ е удобно, леко и евтино. Рано сутринта въ Каиро се качихме на трамвая и само следъ нѣколко минути спрѣхме на спирката при Гизе. Наблизу до нея се издига огроменъ хотелъ съ просторенъ ресторантъ, но ние бѣхме тѣй опиянени отъ мисълта да видимъ по-скоро едно отъ „чудесата на свѣта“, че не чувствувахме никаква нужда отъ сутрешна закуска и поехме пжтя къмъ пирамидитѣ. Веднага ни заобиколиха мулетари и камили въ разноцветни скжпи носии да ни предлагатъ своитѣ услуги срещу възнаграждение, което бѣше високо за насъ. Разбира се, че се отказахме, толкова повече, че до пирамидитѣ има всичко около единъ километъръ. Изкачихме малкъ ридъ — бѣхме на либийското плато, въ пустинята, и предъ насъ се очертахъ силуетитѣ на пирамидитѣ. Погледнахме ги не безъ разочарование. На фона на безкрайнитѣ пѣсъци тѣ не изглеждаха грамадни и величествени. Бѣхъ въ почуда и отъ изгледа на мѣстността. Отъ малкъ, кой знае по каква заблуда, бѣхъ свикналъ да смѣтамъ пустинята като безкрайна пѣсъчна равнина. Сега изведнажъ предъ мене се изпрѣчиха безкрайни пѣсъци, но мѣстността бѣ хълмиста, неравна, а далечъ на хоризонта се издигаха високи планини. Съ това първо разочарование пристѣпяхме бавно къмъ целта. И само като приближихме и видѣхме като нищожна топка допрѣнъ до пирамидата единъ човѣшки образъ, разбрахме всичкото величие на паметника. Въ душитѣ ни прояснѣ, сърдцата затуптѣха радостно и ние захласнати съзерцавахме тая огромна каменна планина, която се възправя къмъ небесата. Ние бѣхме въ подножието на прочутата Хеопсова пирамида, предъ едно отъ „седемтѣхъ чудеса на свѣта“.